

Jan - Maria 1972

OBĚŽNÍK

České katolické missie

Kardinál Arcibiskup pařížský posílá
novoroční přání křesťanům v Československu
i nám ve Francii

Le Cardinal Archeveque de Paris

Le 30 décembre 1971
32, rue Barbet de Jouy, Paris 7

A vous, mes frères en Jésus - Christ, Eglise de Dieu en Tchécoslova-
quie.

C'est une joie et un honneur pour le pasteur de la capitale française
de vous présenter les vœux des chrétiens de Paris.

Paris, aujourd'hui ...10 millions de visages ... L'évolution démogra-
fique a bouleversé la Région parisienne qui a éclaté en sept départe-
ments; sept diocèses sous la houlette d'un évêque responsable et reg-
roupés autour du cardinal - archeveque de Paris.

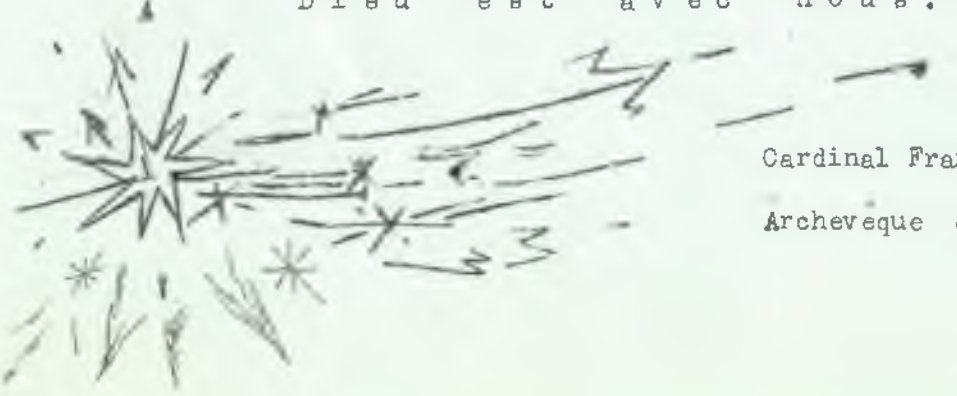
Ainsi, l'Eglise - mais l'Eglise, c'est d'abord tout le peuple de Dieu
- veut être plus à pied d'oeuvre pour témoigner de Jésus - Christ,
avec liberté, non sans souci de fidélité à l'Evangile dans le combat
pour plus de justice dans le monde.

Lors du dernier Synode que j'ai vécu avec Mgr S.Trochta, nous avons
redit ces exigences d'une foi engagée au service des hommes.
Nous avons réexpérimenté aussi combien dans l'Eglise universelle,
chaque Eglise locale est en lien, en communion avec toute l'Eglise.

Ces quelques lignes voudraient signifier cette présence de l'Eglise
qui est à Paris à l'Eglise qui est à Prague.

Que notre Seigneur vous garde tout au long de 1972 un regard
ébloui, émerveillé d'Espérance, l'espérance même de Noël :
Dieu est avec nous.

Cardinal Francois MARTY
Archeveque de Paris p. m.

Rok nový zcela a jitro, kdy jinovátká pod kroky skřípe jak křišťálová
 A kdy zem zářící v šatě svém křestním se zjevuje budoucí a nová,
 Ježíš, plod dávné Touhy, nyní, kdy skončily prosincové dni,
 Ukazovat se začíná v zářícím světle Zjevení.
 Čekání bylo sic dlouhé, však Baltazar a ti druzí dva
 Nicméně příliš pozdě vykročili přes Asii a panství ďáblova,
 Aby k nám přišli před koncem doby, jež chýlí se na vánoce,
 A co je teď obklopuje, toč už den šestý v novém roce !
 Hle hvězda, jež stanula, a Maria, už velebí svého Boha, jež v loktech má :
 Teď už je příliš pozdě, abychom poznali, co je vskutku tma !
 Stačí otevřít oči a popatřit v jasnost denní,
 Neboť Syn Boží je s námi, dnes už den dvanáctý od Jeho Narození !

Kašpar, Melichar a ten třetí nabízejí své dary,
 jež každý z dálky vez.

A my patřme s nimi na Ježíše Krista,

jenž trojnásob zjevil se nám dnes.

Tajemství p r v n í , toč zjevení Králům, kteří mudrci také byli.....

... Den křtu Našeho Pána v řece Jordánu je d r u h é Zjevení.

Voda se stává svátostí mocí Slova, jež spojuje se s ní.

Bůh nahý sestupuje do těch vod hlubokých, kde jsme pochováni.

Jako nás činí jedno s Ním, tak Jej činí jedno s námi.

Až do poslední studně na poušti, až do díry v cestě, kde krátce se zatřpytí,

Od té chvíle není jediné kapky vody, jež nepostačí křesťana stvořiti,

A jež by ve spojení s tím, co je v nás nejčistší a nejvíce živoucí,

Vnitřně neoplošlo pro Nebesa tu hvězdu budoucí.

Kristus vstupuje doprostřed Člověčenstva ve zralém věku svém,

Jak zízivý poutník, jemuž by nestačila voda všech moří

A třetí tajemství právě je o té svatební hostině v Galileji,

/ Neboť poprvé o Tobě ne jako o hostiteli, ale jako o hostu vyprávějí /,

Když jsi proměnil ve víno na Matčino přání šeptem zjevené

Vodu kradmo nabranou do šesti štoudví z kamene. ...

Zjevení dne se skončilo a teď Zjevení noci zbývá nám,

Kdy ukazují dětem Tři Krále wracející se ke svým krajinám,

Cestou rozličnou a v šikmé čáře za sebou všechny tři.

... Buď zdráva, veliká Noci Víry, nevývratné Město hvězd !

Je to Noc, nikoli mlha, co pro katolíka vlastí jest,

Mlha, jež oslepuje a jež dusí a jež ústy a očima a všemi smysly se dovnitř tlačí,

Mlha, kudy kráčejí, aniž vědí, kde jsou, nevěřící apochybovači,

Slepí a lhostejní, aniž vědí, kdo jsou a kam mlha je zavane,

Jacísi tvorové pochybení a neschopní říkat Ano a Ne ! ...

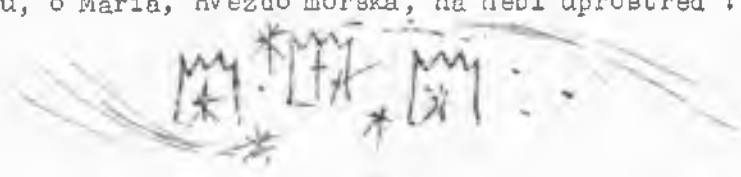
Hle noc, jež lépe než den po cestě nás poučuje a vede jistě

Všemi svými značkami výchází a svými konstelacemi

jednou provždycky na svém místě,

Hle R O K zcela n o v ý , jenž povstal a milióny svých očí kol dokola
 k půlu zved,

K Tvému trůnu, ó Maria, Hvězdo mořská, na nebi uprostřed !

"Láska je odleskem Kristovy tváře na tváři chorého, trpícího, pronásledovaného.
 Láska je sounámen dějin křesťanství a jeho chloubou. Svět vděčí křesťanství za to
 že je dosud svobodný a může dále bojovat za spravedlnost..."

R. Follereau, apoštol malomocných

Z poselství Pavla VI.³⁻

ke dni míru 1. ledna 1972

Vědomí a požadavky spravedlnosti se dnes šíří všude. Každý člověk si je vědom, že je osobnost, že má v sobě něco nedotknutelného, že je rovný druhým, že je obdařen svobodou a odpovědností, že je něco posvátného. Uvědomuje si, že má práva, ale také povinnosti, a v jeho srdci se rodí spravedlnost ne statická, ale dynamická. Je to jev všeobecný, světový. Země ve fázi vývoje volají nahlas po spravedlnosti. Lidstvo se dovolává nové spravedlnosti, nové základny pro mír.

Je tedy nutné nastolit v ětší spravedlnost, a to jak uvnitř národů, tak i na úrovni mezinárodní. Nemí spravedlivé, aby celým národům byl upírán svobodný a normální projev nejzákladnějšího práva lidského ducha, práva na svobodné vyznávání náboženství. Žádná moc, žádná ideologie, žádný historický nebo občanský zájem neospravedlní omezování a udušování náboženského citu v jeho oprávněném a lidském projevu. Nenazveme to mírem, když se chce prosadit tím, že šlape po tomto základním požadavku spravedlnosti.

K spravedlnosti patří i povinnost umožnit kterékoliv zemi podporovat vlastní rozvoj v rámci spolupráce zbavené jakýchkoliv vedlejších cílů nebo výpočtů nadvlády, ať ekonomické nebo politické.

To vše je jistě problém velmi vážný a složitý a není naším úkolem jej ještě zostřit, ani ho praktickými metodami řešit. Nepatří to do kompetence papežovy. Avšak právě z tohoto místa vyžadovat pracovat pro mír je dnes totožná s výzvou k úsilí o spravedlnost. - "Chceš-li mír, usiluj o spravedlnost."

Jsme si vědomi těžkostí spojených s úsilím o spravedlnost, a především s vůlí stanovit, co vlastně spravedlnost je a jak ji též provádět, a to i za cenu vlastní prestiže a vlastního zájmu. Beze sporu je třeba větší velikosti, abychom přijali požadavky pravé spravedlnosti a míru, než k tomu dát se do boje a vnútit druhému vlastní právo, ať už skutečné nebo domnělé.

Důvěřujeme pevně, že ideály spravedlnosti a míru probudí v dnešním člověku nové energie, aby tyto ideály uskutečnil, takže budeme svědky jejich postupného vítězství. Důvěřujeme ještě více, že moderní člověk dovede najít cesty k míru a že se sám stane bojovníkem za spravedlnost.

Bratřím, synům a dcerám naší katolické církve odevzdáváme tuto svou výzvu: Je nutné nést dnešním lidem poselství naděje, a to prožívaným bratrstvím a upřímným a vytrvalým úsilím o větší spravedlnost. Naše výzva navazuje na provolání nedávného synodu biskupů v Římě: "O spravedlnosti ve světě" - a posiluje ji jistota, že Kristus je původce pokoje mezi námi / Ef.2,14 /.....

/ Kdo však pochopí a bude provádět výzvu Pavla VI.? Kdy se kulturní svět vzchopí a bude potírat organizované zlo a násilí ve světě? Ani Spojené Národy nezachrání lidstvo. Problém míru snad záleží na duchovním pokroku lidstva a praktickém prožívání nejvyšší normy, kterou nám Kristus dal: "Milujte se navzájem, jako jsem já miloval Vás." //

"Doufat a nic nedělat,
doufat a jen čekat,
doufat a spát,
doufat a spolehávat -
to vše jsou jen různé podoby lenosti.
Naděje znamená pracovat, usilovat, spolehávat se na sebe a na Boha. Doufat, že naše úsilí úspěšně skončí, že Bůh pomůže. Naděje je stvořitelka síly, která uvádí do pohybu rozum, vůli, svaly, křídla touze... doufat neznamená utíkat." tak živil odpor okupované Francie Kardinál Saliège z Toulouse za poslední války..

"Jetliže Bůh je bytostí bezbrannou, jak na světě působí? Působí, jako působil Kristus: Bůh se ničím neurazí a všechno snese, i ukřižování, - má však lidi nad pomyslení rád a pomáhá způsobem bezbranného člověka: poučuje, vede, chválí, dává příklady, napomíná, varuje. A jak tuto metodu provádí? Posílá na svět hodné lidi, kteří jsou v z o r e m pro okolí. Nepůsobí pak jen přířím slovem.. hodní lidé byli už za prvních červánků vzdělanosti - tak píše protestantský něš Em. Rádl a rovněž i já, váš farář v Paříži hledám ty "hodné lidi Evangelia" A.B.

ABY BYLI JEDNO...

Pane, přišla hodina
 byls naposled se svými učedníky
 modlil ses
 aby byli zajedno ve víře
 aby se milovali
 kdo v tebe věří.

Už dlouhá léta dáváme my, křesťané pohoršení
 kdo tě neznají těm,
 sváříme se a nenávidíme se navzájem.
 Není to vina, "těch druhých", že se rozbila
 Také my jsme to zavinili jednota.
 pyšnili jsme se, že máme pravdu
 a zanedbávali jsme přítom lásku.

Pane, už proti sobě neválčíme,
 pozvolna se sblížíme,
 to ale nestačí,
 nesmíme se smířit s rozdělením
 n i k d y !

Tvoje modlitby a tvoje přikázání
 nás vedou k jednotě ve víře a lásce
 doléhá to na nás jak tíživá povinnost.
 Kdy zas budou moci o nás říkat všichni,
 kdo v tebe nevěří:
 "Hleďte, jak se milují"?

Pane, jen ty dovedeš znovu sjednotit
 své stáde
 My ale musíme připravovat ten den.
 Nic se nezmění, - když se nezměníme my.

Odpusť nám naši vinu, ukonči rozdělení
 shromáždí zase své věrné
 abychom ti sloužili
 aby nás spojovala víra a tvoje láska Paul Roth

Tuto stránku věnujeme meditaci a modlitbě za církev Kristovou s prosbou, aby byla znovu j e d n a jak si přál a jak se modlil její zakladatel náš Pán, Ježíš Kristus. Tuto zvláštní modlitbu konáme každoročně od 18. do 25. ledna. Letos máme heslo: "Milujte se navzájem". *Moderate se s námi!*

PAVEL VI. -

O CÍRKVI

Každou středu se setkává papež s křesťany i s nevěřícími turisty v chrámu Sv. Petra v Římě při týdenních audiencích a hovoří o různých aktuálních tématech. Slyšme jeho úvahu o Církvi:

Církev - etymologicky, doslovně přeloženo z řečtiny, znamená shromáždění svolané za náboženským účelem - předpokládá tedy povolání - ano, ale musíme dodat: jsme povoláni Bohem.

Život a dějiny církve Kristovy jsou svázány s tímto prvotním významem: církev není l i d s k é h o původu, rodí se z Boží iniciativy. Bůh volá člověka v církvi a skrze církev. To znamená, že ten, kdo v církvi nalézá Boha, nalézá v ní též s m y s l svého života a své životní p o s l á n í .

Nikdo tedy není v církvi z b y t e č n , nikdo není neúčinný, nikdo není nezaměstnaný, nikdo není bez naděje. A často právě ti, kdo jsou v lidských očích ti nejubožejší, se stávají křesťanským povoláním nejhodnotnější a nejdrahocennější : ti, které druzí přehlížejí, chudí, trpící.. Církev má pro každého nějaké pole působnosti, něco, co dává lidské existenci smysl, hodnotu, důstojnost a naději... Všichni jsou voláni, všichni mají cenu i pro tento život, mají-li cenu pro život budoucí. Jaké bohatství ideálů a energií ja tak rozléváno do světa.

Církev je společnost věřících lidí tedy společnost náboženská. Názor, podle něhož církev je čistě duchovní, a proto neviditelná, vniterná a navenek nerozpoznatelná neodpovídá skutečnosti křesťanství - církev není pouze "duše", je také tělo.

Do občanské společnosti se člověk rodí, křesťany se stáváme svobodným a uvědomělým aktem víry/a svědectvím křesťanského života/. Se svobodou je také spojena zodpovědnost. Svoboda a zodpovědnost jsou d v ě p r v n í a z á k l a d n í vlastnosti, které charakterizují členy církve.

Co je církev ? Je to společnost, lid Boží, který má k Bohu poměr, lid, který se modlí - to jsi ty, já .. všichni věřící - laici i biskupové s papežem -. Uvést lidi do tohoto spojení s Bohem, umožňovat jim je - to je životní c í l církve;- církev je "znamení a nástroj vniterného spojení s Bohem k posvěcení, k s p á s e světa", jak říká koncil... Církev i dnes v šířící se lhostejnosti má své životní oprávnění, neboť obsahuje z á k l a d a vrchol lidského života, je světlem, oporou i c í l e m naší pozemské existence - je alfa a omega světa....

Profesor J.M. :

MY TŘI KRÁLOVÉ...

My neměníme kalendář a slavíme dále náš tradiční svátek Zjevení Páně - neboli svátek Tří Králů - 6. ledna. Stromeček s Betlémem zůstával až do 2. února a tak se končila radost vánoční doby... Na Tří krále chlupci se převlékli za jakési východní mudrce a korunou, rozsvítili papírovou hvězdu a chodili zpívat a tančit po chalupách, aby připomínali velikou událost betlémskou... jistě si pamatujete vy starší aspoň začátek jejich koledy:

My Tří králové jdeme k Vám,
šťěstí, zdraví vinšujem Vám,

šťěstí, zdraví, dlouhá léta,
my jsme k Vám přišli z daleka...

V latinských zemích oslavují svátek Tří králů velmi hlučně: ve Španělsku je to snad největší a nejslavnější den roku a také Francie nezůstává pozadu. Tak si připomeňme tradiční slavení Tří králů ve Francii - Francouzové říkají "jour des Rois" nebo z latiny: "l'Épiphanie" - Zjevení. V ten den k polednímu nebo k večernímu "menu" se přidá velký "tříkrálový" dort, do něhož kuchařka nebo cukrář zapklí porcelánovou maličkou figurku zvanou "la Feve" / vlastně fazole/. Kdo dostane porci s touto figurkou, je vyhlášen králem nebo královnou dne. Aby to bylo slavnostnější, tak král nebo královna si musí zvolit partnera a všichni jim připijí. Potom pokaždé za celý večer, když král zdvihne číši, - všichni poddaní - ho napodobí a volají: "Král pije" - a pijí všichni..

Ve Francii vánoční svátky se slaví dosud velmi hlučně v rodinách; - přátelé a příbuzní znovu se scházejí na Silvestra, na Nový rok a pak na Tří krále a konzumují veliké množství toho nejlepšího, řekněme přímo královského nápoje na světě, zvaného "šampus". Pravý šampus je dost drahý a pochází z francouzské provincie Champagne, mírně zvlněného kraje mezi městy Reims, Chalons-sur-Marne, Troyes, Chateau-Thierry... Koncem 17. století zde Dom Perignon, slavný bylinkář, mnich-benediktin opatství v Hautvillers, objevil tajemství k obětavosti lidského srdce... a našel způsob výroby šumivého šampanského vína. Vinnou révu v Champagni začali již pěstovat ve 3. stol. po Kr. Římané a rozkvět pěstování nastal ve 14. stol. I náš Otec Vlasti Karol IV. přivezl k nám do Čech vinnou révu z Francie. Světovým střediskem šampanského je městečko Epernay s výstavnými vilami a zámky. Tam najdete největší sklepy šampanského u firmy Mercie, založené r. 1808, představující úplné podzemní město. Nemohu vám zde popisovat pečlivou přípravu šampusu od zvláštního složení půdy vinic, stáčení do láhví a "dozrávání" i jejich "otáčení" a jak vznikají vína "sec" / suchá - "demi-sec" - polosuchá... i celý slavnostní onřad otevření, ale až přátelé, přijedete do Francie tak jistě si ochutnejte láhev šampusu a zažijte přímo do Eperney, tam zátky bleskově lítají až ke stropu a tam se také nejlépe ochutná...

Jaroslav Trnka : *ADIEU, "BŘICHO PARIŽE"*

Francouzská hospodářská politika se rozhodla hospodářsky decentralizovat Paříž a celý rozsáhlý pařížský kraj. Vláda vydala v tom směru řadu nařízení. Nesmějí se tu budovat nové průmyslové podniky, dávaly se prémie těm podnikům, které se přestěhovaly do jiných krajů a pod. Tato decentralizační politika se projevila i v zásobování hlavního města Paříže. Dlouhou dobou byly sváděny "boje" o budoucnost ústředních pařížských tržnic, pověstného Zolova "břicha Paříže". Byly proti sobě dva směry: jedni zastávali názor, že ústřední tržnice mají zůstat na svém místě, ale je třeba je náležitě zmodernizovat; druhí zase hájili názor, že už je na čase haly přemístit a odůvodňovali to hledisky jednak hygienickými, jednak dopravními /v hodinách přívozu potravin do hal všechny okolní ulice bývaly zablokovány a tím střed města se stal "křížovkou" pro všechny automobilisty/.

Zkrátka a dobře "břicho Paříže" to - prohrálo ...

Co nás, milovníky Paříže zvláště zajímá, to je, co se stane s místem, kde haly ležely. Plánu bylo hodně. Od začátku se to velmi svědomitě zajímá pařížské městské zastupitelstvo; to má snad nejvíc na mysli, že jde o "srdce Paříže".

Na to vše se zamyšleně dívá i jedna budova na cípu hal /směrem k rue du Louvre/, kde je umístěna obchodní bursa, která má zůstat na svém místě. Je to ostatně historická budova, neboť ve středověku patřila českému králi Janu Lucemburskému, který ji koupil od tehdejšího francouzského krále - říkalo se jí "Český palác". V tom paláci byl vychován syn Jana Lucemburského, budoucí český král Karel IV. A tak, "naš český palác" je jedním z nejbližších svědků slavné historie "břicha Paříže", kde tolik českých básníků prožívalo mladá léta /Gellner/ a tolik malířů zachycovalo typické figury, které žily z hal Marold, Dědina/.

Z P R A V Y - Otec biskup Dr. Fr. Tomášek jmenoval se schválením vlády dosavadního kancléře Dr. F. Vánka za svého generálního vikáře.

Je snad ironické, že 1000 výročí pražského biskupství r. 1973 chtějí slavnostně vzpomenout němečtí katolíci z iniciativy biskupa Grabera z Řezna/Regensburg/ a dokonce již se tam konal cyklus přednášek koncem října r. 1971. Rovněž zvláštní komise připravuje Sborník českých a německých teologů a historiků... zatímco o české iniciativě připrav doma nebo z zahraničí se mlčí... kde tedy žijí ještě nějakí vlastenci, kteří by připomněli pražské významné jubileum? V Paříži hostoval LOUČKOVY soubor z Bratislavy celý měsíc prosinec a naši krajané měli veliký úspěch... K vánocům a k Novému roku 1972 jsem obdržel značný počet přání i dopisů a vám všem, drazí přátelé, touto cestou vřele děkuji a rovněž vám přeji hodně Boží pomoci i radosti v Novém roce. - Světící biskup z Paříže nám píše: Cher Pere,

Merci des vœux que vous m'offrez au nom de la Mission tchèque. Recevez les miens très amicaux pour chacun de vous... Naše věrná členka farnosti Madame Madeleine Monser píše: Cher Monsieur le Curé... Je ne veux pas laisser se terminer cette année sans vous redire toute ma gratitude pour l'œuvre que vous accomplissez... au mieux vous savez admirablement lui donner cette chaleur humaine dont nous avons tous besoin. Pour ma part j'ai trouvé à la paroisse Tchèque, en plus des souvenirs de mon cher pays d'adoption, une famille nouvelle dont l'accueil affectueux me touche toujours profondément. Je suis certaine que mon mari /le Colonel Monser- člen čs. generál. štábu/ dont la mémoire m'est si chère, y aurait été aussi sensible que moi...

Megre J. KUBOVEC z NSR, čte náš "OBĚŽNÍK" a píše: ..děkuji Vám za zasílání a přikládám maličkost na porto. Činíte se a přeji Vám k tomu dalších sil, trpělivosti a Božího požehnání i v tomto roce. ..Z Oběžníku se dovídám, co se děje u Vás v Paříži. Spojuje nás a i povzbudí... pozdravte všechny krajany...

Krajan Boh. Rudolfský ze severní Francie pozdravuje a píše: ..Děkuji vám za zasílání "Oběžníku" a na výlohy přikládám šek na 10.--Fr. Současně pozdravuji v tomto Novém roce 1972 všechny známé a krajany... tak nám n a p i š t e i v y , aby náplň "Oběžníku" byla zajímavější a bohatší. Řadí poslání i zdarma náš tisk jen nám pošlete adresy krajanů a přátel.

Děkuji za p ř e d p l a t n é na "Oběžník" a za sebezřejmější pomoc na existenci naší Misie v Paříži: Mne Nečasová, Mnes Knieze-Strausz, rod. Šípek, rod. A. Smautek, rod. A. Tintant, rod. H. Feichtinger ze Švýcarska, rod. Fr. Fiedler, Mme Bělehrádková, Mne Jung, rod. V. Dvořák z NSR, - Mme Millet, rod. Fr. Sigmund, Mme M. Horák, rod. Slíva z Lyonu, Mme Stobnická ze Švýcarska - Mme M. Benc, Mme Gouelou, rod. Gruber, rod. Roubiček, rod. Bernhard, rod. Benák, Mme A. Han - Mr. Boh. Rudolfský, ..rovněž děkuji všem dámám, které obětavě a vytrvale pečou české buchtíčky ke kávě a zpřijemňují naše besedy po mších svatých, Bůh Vám to odplatí.. znovu jsme mohli uvítat mezi námi nové krajany. ale jiné jsem už dlouho neviděl a tak Vás. drazí p ř á t e l é , prosím o větší věrnost našemu a e t k á n í u oltáře Páne a tím i obětavost, neboť nez přijedete po týdenním shonu a práci zpět do středu Paříže, tak vás to stojí čas a peníze, ale což Bůh a naše přátelské setkání učiní pro vás v í c e než peníze nebo nějaký televizní program..? Až budete někdy potřebovat trochu českého prostředí, rady či pouhého úsměvu přítele .. kam půjdete ho hledat? v té velkoměstské prázdnotě.. tak přijete -- naše duchovní rodina vás čeká -- pomozte jí Vaší přítomností a iniciativou k větší životnosti.. a jednotě.

Z V E M E V A S : na naše č e s k é bohoslužby vždy vsobotu v kostele St. Germain l'Auxerrois - Metro Louvre.. a T o t í z o b o t a v m e s í c i

v sobotu v 17.30 - mše svatá a přednáška prof. Tapié ze Sorbony: Doba Václava IV a sv. 22. ledna Jan Nepomucký. Nepomuk existoval a jeho kult je obohacením Čech ...

v sobotu v 17.30 - 5. února - mše svatá a přednáška a diapositivы Fr. Oberfalera

v sobotu v 17.30 - 19. února - z a č á t e k p o s t n í d o b y - mše svatá a udílení popela

v sobotu v 17.30 - 4. března - mše svatá a přednáška paní Dagnar TRNKOVÉ : Básník

C l a u d e l a C e c h y i j e h o v ý z n a r p r o n á s

v sobotu v 17. mše sv. na fare - rue Turbigo/ 19, března / a pásmo básní o českých svět- oích.

v sobotu v 17.30 - 25. března - svěcení palen Květné neděle a mše sv. V St. Germain Ve SVATY TYDEN na VELKY PATEK - 31. III. v kostele, rue Turbigo 49 večer - křížová cesta.

VELIKONOČNÍ OBŘADY A SLAVNA MĚ SVATA

ZA PŘÍTOMNOSTI českých členů suverenního řádu Maltézských rytířů v St. Germain na Bílou sobotu večer v 17.30 a potom recepce ve farním sále. - 1. dubna

Každé úterý a středu P. Bernáček čeká Váš telefon, vzkaz nebo návštěvu: 49, rue Turbigo

Archevêché de Prague

Dne 3. ledna 1972
Arcibiskupský palác,
Praha - Hradčany

Eminence,

Je vous remercie infiniment des Voeux si fraternels et si cordiaux que vous avez adressés aux Chrétiens de Tchécoslovaquie.

Ils prouvent que dans ce monde qui devient de plus en plus uni par les moyens techniques, l'idée de fraternité chrétienne et humaine doit se répandre, sans tenir compte de la nationalité, conformément aux déclarations du récent Concile.

C'est pourquoi c'est une joie et un honneur pour moi - même de vous présenter les vœux des catholiques de Prague et de ma patrie et de vous assurer de nos prières ferventes. Elles seules restent tous les jours le moyen le plus sûr pour obtenir la force et l'inspiration indispensables sans lesquelles on ne peut comprendre les exigences de notre temps bouleversé et trouver la solution pastorale nécessaire à construire l'avenir d'une foi engagée au service des hommes.

Veillez agréer, Eminence, l'assurance de mes sentiments sincères et fraternels. Dieu vous garde pour l'Eglise de Paris ainsi que pour l'Eglise universelle.

Biskup František Tomášek ,

Apoštolský Administrátor pražský 70. 114,

Réponse et remerciements
à Son Eminence
François Cardinal M A R T Y
Archevêque de Paris

DOPORUČUJEME NOVĚ KNIHY: Katolická Charita v Praze vydala k 25. výročí ČSSR. a k uctění katolických kněží, obětí nacismu, krásnou knihu za redakce vyšehradského kanovníka Dr. J. Beneše: KAINĚ, kde je tvůj bratr? - VKřesťanské Akademií v Římě vychází překlad známého katol. spisovatele a opata OSB. - C. Marmiona: PRVNÍ Z BRATŘÍ/Kristus/. U téže edice: Vstříc Pánu - nás přiblíží nové liturgii a uvádí ji v život od Juana Llopis. - K poznání různých druhů komunismu poslouží studie: Les cinq Communismes v Edici Seuil 1971. - K novému osvětlení dějin Evropy pomůže: La Gloire de l'Empire de Jean d'Ormesson, edice Gallinard - Paris. - U Larousse vyšel bohatý dokumentární přehled r. 1971: Tous les événements du monde.

Notre bulletin No. 2 - Février-Mars 1972 contient: page 1. - Les vœux du Cardinal F. Marty au Chrétiens en Tchécoslovaquie - page 2. - Poème de Paul Claudel: Le Chant des Rois Mages - page 3. - Message du pape Paul VI. sur la paix mondiale. - page 4. - P. Roth: poème pour l'unité de l'Eglise et Méditation sur l'Eglise de Paul VI. - page 5. - J.M.: Comment on fête les Rois en France. - et Dr. J. Trnka: Adieu aux Halles de Paris - page 6: Nouvelle de notre paroisse. page 7.: La réponse et vœux aux Chrétiens de France par Mgr. Fr. Tomášek de l'Archevêché de Prague. - et recommandation de nouveaux livres.

"OBĚŽNIK - CIRULAIRE" - Bulletin de la Mission Catholique Tchèque.
Périodique paraissant 6 fois par an. - Abonnement: 6.-Fr. - Imprimé au
siège de la Mission par le responsable éditeur: Mgr. H. Parolek, 49, rue
de Turbigo, Paris 3 - tel. 272.92.54. - C. CH. postal: 52.965.91 Mis. Cath.
Tchèque Clergé, 49, rue de Turbigo, Paris 3/postede compte: La Source/